

MANIFEST DEL 8è CONGRÉS NACIONAL DE LA GENT GRAN DE CATALUNYA

Reunits a Món Sant Benet, al municipi de Sant Fruitós del Bages, el dia 25 d'octubre de 2019, i com a resum dels textos, dels debats i de les aportacions fetes a les ponències aprovades en els grups de treball,

DECLAREM QUE

1. En el nostre país, abans de la crisi econòmica iniciada el 2008, vam experimentar importants avenços en el camp social, fruit tant del treball individual de cadascuna i cadascú de nosaltres, així com del treball col·lectiu. Malgrat tot, des del 2010 s'ha produït un retrocés important, tant des de l'òptica de la legislació com en els nivells d'inversió en ensenyament, sanitat, dependència, etc. Avui en dia constatem, uns 10 anys més tard, que encara no s'han recuperat els nivells en tots aquests aspectes que teníem abans d'iniciar-se aquesta recessió: les conseqüències de la crisi econòmica i social l'està pagant el conjunt de les i dels treballadors i les classes mitjanes del nostre país. I nosaltres no volem veure reduït el nostre poder adquisitiu i nivell de vida com a conseqüència de la Llei 23/2013, de 23 de desembre, reguladora del factor de sostenibilitat i de l'índex de revalorització del sistema de pensions de la Seguretat Social, la derogació de la qual demanem.

Per això, defensem que un objectiu fonamental en els propers anys del moviment de la gent gran a Catalunya, de les seves organitzacions i des de la societat en general ha de ser la recuperació dels drets socials: no podem donar per superada la crisi mentre no es facin realitat els objectius recollits a les ponències d'aquest Congrés.

2. Tal i com hem enunciat a les ponències, l'increment de l'esperança de vida ens planteja reptes que hem d'abordar en els propers anys.

Per això, considerem necessari un gran acord entre el Govern de Catalunya, els consells comarcals, els municipis (especialment els de més població) i els representants de la gent gran (en el sentit més ampli d'aquesta representació) en què s'estudiï i es posin en comú els aspectes necessaris perquè la societat catalana i les seves institucions entomin els reptes que suposa el progressiu increment de l'envelliment de la nostra societat.

D'aquest acord haurien de sortir mesures concretes i avaluables, aplicables, especialment, al conjunt de les administracions en els seus diferents nivells, que permetin configurar un camí per avançar cap a una societat més ben preparada pel què fa a l'envelliment de les persones, les seves necessitats (presents i futures) i el seu benestar.

3. L'envelliment creixent de la població ha de portar, també, a la implicació de tota la ciutadania en l'atenció i cura de les persones grans que, majoritàriament, encara recau en les dones. Calen mesures concretes per evitar l'aïllament, la soledat no volguda i per fer una lluita decidida contra els maltractaments.

4. Constatem, també, que encara manca representativitat de la gent gran en els diferents nivells de l'administració, sense dependència del signe polític de qui ostenti en cada moment el govern del territori.

Per això, creiem necessària la creació de la Direcció General de la Gent Gran (a nivell de la Generalitat de Catalunya), que actuï com a aglutinant de les polítiques vers i per a la gent gran arreu del territori, així com la creació de les corresponents conselleries de la gent gran (en els consells comarcals) i de les regidories de la gent gran (en els ajuntaments).

5. Els coneixements i els avenços tecnològics ens permeten que el final de la vida es produeixi sense dolor i amb dignitat. De la mateixa manera que volem viure amb dignitat, volem poder morir amb dignitat.

Per això, en aquest Congrés, de nou reclamem l'aplicació dels recursos necessaris per morir amb dignitat i sense dolor, i que la legislació reguli la mort assistida (eutànasia).

6. En els treballs d'aquest Congrés, hem debatut, també, sobre el paper del jovent i de les dones.

Històricament, constatem l'existència d'una discriminació doble vers les dones grans, per ser dones i per ser grans.

Per això demanem ple suport per a les dones (especialment per a les dones grans) perquè puguin exercir per elles mateixes els drets vinculats a una vida digna.

Demanem, també, polítiques específiques que aportin els recursos necessaris per a l'emancipació de les i dels joves, i que institucionalment es promogui el debat intergeneracional als diferents nivells de les administracions.

Paral·lelament, tal i com ja dèiem al Manifest del 7è Congrés, afirmem que no és acceptable cap discriminació, per edat, per gènere, per religió o ideologia. Per això, cal promoure “campanyes de sensibilització envers el respecte per a grups de persones que sovint són discriminades quan arriben a grans, com ara les nouvingudes, les LGTBI, les que tenen diferents creences o les persones amb discapacitats.”

7. En el nostre país, constatem l'existència de grans diferències a nivell de desenvolupament entre el diferents territoris.

Per això, reclamem l'elaboració participada d'un pla integral reactivador del desenvolupament econòmic i social, que posi atenció especialment en els comarques amb més dèficit demogràfic i econòmic, per aconseguir progressivament l'equilibri territorial.

8. En aquest Congrés, també hem treballat els temes relacionats amb la destrucció del medi ambient. Hem de prendre consciència que, de moment, només disposem d'un únic planeta i que el nivell d'explotació a què el sotmetem actualment no és sostenible.

Per això, és fonamental la implicació personal de cadascú de nosaltres en aquests temes. Des de les organitzacions de la gent gran, hem de fer els possibles per impulsar la lluita contra el canvi climàtic, fomentant un ús responsable dels recursos disponibles. Reclamem la difusió de programes, mesures i bones pràctiques d'aplicació senzilla en el nostre dia a dia que ens permetin col·laborar activament en la defensa del nostre entorn.

També reclamem a les diferents administracions que siguin proactives vers els problemes relacionats amb el canvi climàtic, fent-se ressò de les propostes que es fan des dels moviments populars en favor de la protecció del medi ambient.

Finalment, des d'aquest espai, volem fer menció de la consellera Dolors Bassa, recordant que va ser sota la seva direcció que es va aprovar la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, i, especialment, per l'impuls que va donar a la tasca que realitza el Consell de la Gent Gran de Catalunya.

Estem convençuts que el futur d'una comunitat, d'un estat o d'una nació l'ha de decidir el poble, i que les lleis han de ser instruments que facin possible una bona convivència i un bon desenvolupament, lleis que estiguin al servei de les persones i permetin avançar i no pas limitar la llibertat.

Catalunya és la seva gent, és un país lliure que té tot el dret a decidir com vol construir el seu futur. I la gent gran de Catalunya volem dir-hi la nostra, volem tenir veu i volem decidir com ha de ser aquest futur. TENIM VEU, DECIDIM.